

**LOMMEGRÄS**, n. 5. Se örten *Thlaspi Bursa pastoris*.

**LOMVIA**, f. 1. Se *Sillgrissla*.

**LONGITUD**, längngity'd, f. 3. (lat. *Longitudo*) En Orts vinkelräta afstånd ifrån första meridianen: geografisk längd.

**LONKE**, se *Länke*.

**LOPP**, n. 5. 1) (utan plur.) a) Handlingen, då någon löper. Säges både om människor och djur, mindre i tal än i skriftspråket. *Hinna någon i l-et. Hjortens l. — Syn.* Språng. — b) Fortgående, oafbruten rörelse åt ett visst håll, i en viss bana. *Vattnets l. Stjernornas l. — c)* (fig.) Fortskridande, fortgång. *Tidens, årens, seklernas l. Lifvets l. Under l-et af processen. Händelsernas, tankarnes l. Verldens l.*, händelsernas gång. *Det är så verldens l.*, det plågar så gå. *Följa l-et af en sak*, uppmärksamt gifva akt på gången deraf. *Gifva, lemna fritt l. åt*, ej återhålla, t. ex.: *Gifva fritt l. åt sina tårar. — d)* (fig.) Se *Lefnadslopp*. *Väl fullända sitt l. — 2)* (med plur.) a) Fördjupning, rädda, hvari något löper. — b) Den cylindriska urborrningen i ett skjutgevär. Äfv. *Kullopp*. — c) Så mycket hampa, som repslagaren på en gång tar på slåndan eller om lifvet.

**LOPPA**, f. 1. (af *Löpa*) Allmänt bekant, hopande insekt med stickborst. *Pulex irritans. — Ss. Loppbett.*

**LOPPA**, v. a. 1. Söka efter och befria från loppor. *L. någon. L. sig. — Loppande*, n. 4. o. *Loppning*, f. 2.

**LOPPFRÖ**, n. 4. eller

**LOPPFRÖGRÄS**, **LOPPGRÄS**, n. 5. En ört, hvaraf infusion med kallt vatten nyttjas till apprettering af sidentyger, m. m. *Plantago psyllium*.

**LOPPIG**, a. 2. Full med loppor.

**LOPPKNOTT**, n. 5. Tvåvingad, stingande insekt, ganska liten, men, der den finnes, en svår plåga för boskap, i anseende till dess oerhörda mängd. *Simulium reptans*.

**LOPPMASK**, m. 2. Se *Jordloppa*.

**LORD**, lå'rd, m. 3. Titel för högre adelsmän i England, äfvensom för innehafvare af vissa högre embeten.

**LORGNARA**, lårnjåra, v. a. 1. (fr. *Lorgner*) Bekika.

**LORGNETT**, lårnjä'tt, m. 3. (fr. *Lorgnette*) Liten kikare.

**LORT** (o slutet), m. 2. (lågt ord) 1) Orenlighet, smuts, träck. (Ordspr.) *Ju mer man rör i l-en, dess värre luktar han*, ju mer man forskar i en dålig sak, dess flera dåligheter komma i dagen. — 2) (fig.) a) Skräp. *Det är bara l. — b)* Dålig karl. *Det är en l.*

**LORTA**, v. a. 1. (i lägre språket) Smutsa. *L. néd*, fullsmutsa.

**LORTIG**, a. 2. (i lägre språket) Smutsig.

**LORTIGHET**, f. 3. (i lägre språket) Smutsighet.

**LORTKARL**, m. 2. (fam.) Dålig karl.

**LORTLOLLA**, f. 1. (fam.) Orenlig kvinna.

**LORTPUSS**, m. 2. (fam.) Vattenpuss med smutsblandadt vatten.

**LORTVASKER**, m. sing. (fam.) Orenlig, oren pojke.

**LORTÅTARE**, m. 5. (lågt) Se *Smulgråt*.

**LOSARE**, lösaff'r, m. 5. Se *Dichroit*.

**LOSLITEN**, se *Luggsliten*.

**LOSS**, a. oböjl. Lös, lossad. Brukas i dagligt tal och sjömansspråket. *Blå, vara l. Kasta l. seglen*.

**LOSSA**, v. a. 1. 1) Göra lös, upplösa; göra lösare, slakare, vidare. *L. något bundet, spändt, snördt. L. något ur sin fogning. L. något, som fastnat. L. något lömmadt, fasthakadt. L. en knul.* (Neutralt) *L. på något*, göra det en smula lösare. *L. af*, se *Aflossa*. — *Syn.* Lösa, Aflossa, Upplösa. — 2) Afskjuta. *L. en kanon, en bössa. L. ett skott.* — *Syn.* Se *Afskjuta*. — 3) Uttaga laddningen ur ett fartyg. Har till objekt både fartyget och sjelfva lasten. *L. ett fartyg. ett skepp. L. en laddning af säd. L. barlast.* — *Syn.* Aflasta, Aflossa. — *Lossande*, n. 4.

**LOSSARE**, m. 5. Arbetskarl, som hjälper till att lossa fartyg.

**LOSSNA**, v. n. 1. Blifva lös, gå lös, gå upp (i söm, fog, o. s. v.). *Tänderna l. Knuten har l-t. Spiken l-r. Snörningen l-r. L. ifrå'n*, gå lös ifrån. — *Lossnande*, n. 4.

**LOSSNING**, f. 2. 1) (af *Lossa*) a) Handlingen, hvarigenom något göres löst. — b) Lastens uttagande ur ett fartyg. — 2) (af *Lossa*) Uppgående i fog, söm, limning, o. s. v.

**LOSTA**, lå'sta, f. 1) En årlig gräsväxt med flera arter. *Bromus. — 2)* En art af detta slägte, allmän i råg. *Kallas* äfv. *Råglosta*, *Faxe*, *Gasse*, *Gåshafre*. *Bromus secalinus*.

**LOSTEN**, löstén, m. 2. Se *Belemnit*.

**LOTS**, löts, m. 2. (t. *Lothse*) 1) Person, som åtager sig att vägvisa fartyg vid den kust, der han är boende. — 2) Ett slags fisk, som åtföljer hajarna i de varma klimaten, för att förtära deras ekstremer. *Gasterosteus ductor*.

**LOTSA**, lötsa, v. a. o. n. 1. Betjena främmande fartyg som vägvisare i farvatnet vid en kust. *L. i'n, út*, se *Inlotsa*, *Ullotsa*. — *Lotsande*, n. 4.

**LOTSAGIFT**, f. 3. Se *Lotspenningar*.

**LOTSBÅT**, lötsbå't, m. 2. På eget sätt byggt båt, som lotsar begagna, för att lättare kunna våga sig ut i stormig sjö.

**LOTSFLAGG**, f. 1. Flagg, som hissas på ett fartygs förtopp, för att derigenom tillkännagifva, att det behöfver lots.

**LOTSHEMMAN**, n. 5. Kronohemman, anslaget till boställe åt en lots.

**LOTSINRÄTTNING**, f. 2. Offentlig inrättning för fartygs lotsande i ett visst farvatten.

**LOTSNING**, f. 2. Vägvisning för främmande fartyg genom lots,

**LOTSPENNINGAR**, m. 2. pl. Afgift för lotsning.

**LOTSVERK**, n. 5. Se *Lotsinrättning*.

**LOTT**, m. 3. 1) Särskilt öfverenskommet föremål, som användes vid lottning, för att dymedelt afgöra något emellan flera särskilda personer eller ting. *L-erna, hvar till användes numererade papperslappar, lades i en pung, ur hvilka hvar och en drog en l. Draga l. Kasta l. om något*, genom tärningkast afgöra något vid lottning. *L-en har fallit på honom*, han har fått den afgörande lotten. — 2) Del af något, som genom lottning skiftas eller blifvit skiftadt emellan flera. *Skifta lösegendom i l-er. Gården har fallit på hans l. Få något utom l. och byte*, utom hvad som faller på ens lott. *Hvar och en fick på sin l. 1000 Rdr.* — *Syn.* Del, Andel, Anpart. — 3) (fig.) Hvad som af ödet blifvit någon förelagdt. *Det är hans l. att lida. Lidande är hans l. Vara nöjd med sin l.* — *Syn.* Skickelse, Öde. — 4) Se *Lottsedel*.

**LOTTA**, v. n. 1. Låta slumpen genom lott afgöra något emellan flera personer. *L. om nå-*